

indre Vandringer. En i 1926 nedsat Kommission skal medvirke til disse Vandringers Gennemførelse. Endelig er i 1928 den store Jordforbedringsplan vedtaget (traadt i Kraft den 1. Juli 1929), der tilsigter i Aarenes Løb med en Udgift paa $7\frac{1}{2}$ Milliard Lire at forbedre et Areal af $2\frac{1}{2}$ Mill. ha, hvorved et stort Antal Mennesker vil faa Beskæftigelse.

Som Foranstaltninger i den seneste Tid kan anføres de systematiske Lønreduktioner, hvilket er det mest karakteristiske for Situationen i Italien.

Ifølge en Overenskomst mellem Industri-Sammenslutningen og Industrierbejdernes Fagforbund — godkendt af Regeringschefen — reduceres de manuelle Arbejders Løn fra 1. December 1930 med 8 pCt. Dog gælder denne Reduktion ikke Arbejdere med en Løn under 8—12 Lire (1,60—2,40 Kr. om Dagen). Funktionærlønnen nedsættes ligeledes med 8 pCt. For Lønninger over 1 000 Lire om Maanedn dog med 10 pCt.

Handelspersonalets Lønninger er ligeledes ved Overenskomst (af 3. December 1930) reduceret fra 1. December at regne. Reduktionen er fra 5 pCt. (for Lønninger mellem 350 og 500 Lire om Maanedn) til 10 pCt. (for Lønninger over 800 Lire). I Lønninger under 350 Lire finder ingen Reduktion Sted.

Endelig reduceres ogsaa Lønnen indenfor Agerbruget, hvor Reduktionen er fra 10 til 25 pCt.

Det kan tilføjes, at der har været stærke Bestræbelser paa at sænke Detailpriserne. Huslejen er sat 10 pCt. ned, Hotelpriser ligeledes. Det samme gælder Aviser, og næsten overalt er Priserne paa Gas, Elektricitet og Transport blevet sat ned i de kommunale Værker.

Klædevareproducenterne har varslet en Nedsættelse paa Klæde paa 10 pCt.

Endelig spiller ogsaa Undervisning af arbejdsløse en Rolle. Rigsanstalten har faaet oprettet Kursus for at forbedre de unge arbejdsløse Personers Uddannelse.

I *Frankrig* har ogsaa en Del offentlige Arbejder været henlagt til Depressions-tiderne. I den nuværende Situation har Regeringen henstillet til Arbejdsgiverne at foretrække Arbejde paa indskrænket Arbejdstid fremfor Afskedigelser. Der er blevet truffet Foranstaltninger til at begrænse Tilgangen af fremmed Arbejdskraft og dens Anvendelse i Industrien. Endvidere har Fabrikinspektører og andre Autoriteter hjulpet med til at skaffe Udligning mellem Udbud og Efterspørgsel efter Arbejdskraft i de forskellige Dele af Landet. Endelig har Regeringen foreslaaet at opfordre de lokale Myndigheder til at sætte Arbejde i Gang saa snart som muligt.

I *Sverige*, hvor der som omtalt ingen Arbejdsløshedsforsikring findes, har Nødhjælpsarbejderne spillet en vis Rolle. Principperne for de svenske Foranstaltninger har været, at man kun hjælper imod Konjunkturarbejdsløshed, derimod ikke overfor Sæsonarbejdsløshed. Dernæst skal Nødhjælpsarbejder udføres til lavere Løn end den almindelige, og endelig paahviler det først og fremmest Kommunerne at skaffe Midler til Nødhjælpsarbejde; kun hvis dette ikke er muligt, kan Statens Hjælp paakaldes (jfr. Socialt Tidsskrift Nr. 1, 1931). Om Nødhjælpsarbejderne i Sverige har en Kommission af sagkyndige den 15. Januar 1931 afgivet en Betænkning.

I *U. S. A.* har man paa samme Maade som i en Række andre Lande søgt at bekæmpe Arbejdsløsheden ved offentlige Arbejder. Budgettet for offentlige Arbejder i 1931 er paa 700 Mill. Doll., medens det for 1927—28 var 275 Mill. Doll. Der er fremkommet en Række Forslag om Forkortelse af Arbejdstiden. The Presidents Emergency Committee anbefaler saaledes Indførelse af 5, 4 eller 3 Dages Uge samt 7 eller 6 Timers Arbejdsdag.

I *U. S. S. R.* har 7 Timers Arbejdsdagen og Indførelse af en Hviledag hver 5te Dag i Forbindelse med Industriens stærke Udvikling gjort, at Arbejdsløshed blandt faglærte er ophørt og blandt ufaglærte kun er meget lille.

Foranstaltningerne i de forskellige Lande ligger i alt væsentlig paa de her nævnte Punkter: offentlige Arbejder, Oprettelse af Husmandsbrug og begrænset Adgang for fremmede. Som Forslag har en Række Midler været fremme, men er ikke blevet realiseret.